

בש"פ 9002/18 - נדב הורוביץ נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 9002/18

לפני: כבוד השופט ע' גרוסקופף

המבקש: נדב הורוביץ

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי
בתל-אביב-יפו מיום 18.12.2018 בע"ח 36150-12-18
שניתנה על ידי כבוד השופט ציון קאפח

בשם המבקש: עו"ד אלון קריטי

החלטה

לפניי בקשת רשות לערור לפי סעיף 38א לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחניכוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב מיום 18.12.2018 בע"ח 36150-12-18, שניתנה על ידי כב' השופט ציון קאפח, בה נקבע כי התפוסים יושבו אל המבקש במועד נדחה.

1. ביום 11.11.2018 עבר המבקש באור אדום כשהוא רכוב על קטנוע, ונקרא לעצור על ידי ניידת סיור. בתגובה, החל להימלט מהשוטרים, תוך שהוא נוהג בפראות בשטח עירוני עד שנתפס, ונמצאו בקטנועו 120 גרם של קנאביס, המחולקים ל-22 שקיות. הוא נעצר בחשד לסחר בסמים, החזקת סם שלא לצריכה עצמית, והפרעה לשוטרים במילוי תפקידו. לאחר מכן, נתפסו חפציו של המבקש - קטנוע, שני טלפונים סלולריים, וכסף מזומן בסך של 6,720 ש"ח, הנחשד כתוצר עבירות הסמים בהן נחשד המבקש. ביום 27.11.2018, הגיש המבקש בקשה להשבת התפוסים

לחזקתו. ביום 16.12.2018 התקיים דיון בבית משפט השלום בתל אביב, לאחריו ניתנה החלטה המורה על השבת התפוסים לרשות המבקש. לטענת המבקש, באותו היום פנה אל תחנת המשטרה בבקשה לממש את ההחלטה, אך נענה בשלילה.

2. ביום 17.12.2018 הגישה המשיבה הודעת ערר על החלטה זו של בית משפט השלום בתל אביב לבית המשפט קמא, וזה הורה על עיכוב ביצוע החלטתו של בית משפט השלום בתל אביב עד למתן החלטה בערר, אף מבלי שזו התבקשה. ביום 18.12.2018 התקיים דיון בבית המשפט קמא, במסגרתו נקבע כי הקטנוע יוחזר למבקש עד ליום 23.12.2018, כנגד חתימה על התחייבות עצמית בסך 5,000 ש"ח, וערבות צד ג' בסך 20,000 ש"ח. בנוסף נקבע כי הטלפון הסלולרי יוחזר למבקש לא יאוחר מיום 1.1.2019, בכפוף להצהרת המבקש כי לא יעמוד על כלל הראיה הטובה ביותר. אשר לסכום הכסף שנתפס - לגביו בחר בית המשפט קמא לקבל את הערר. עוד צוין כי אין פגם בכך שלאחר החלטת בית משפט השלום בתל אביב, לא ביקשה המשיבה באופן מיידי את השהיית ביצוע ההחלטה, אלא להפך - יש לברך על כך שהדרג הפיקודי ביקש לשקול צעדיו ולבחון האם יש מקום להגיש את הודעת הערר.

3. ביום 20.12.2018, הגיש המבקש בקשת רשות לערור על החלטה זו. בבקשתו, טוען המבקש כי לעניינו השלכות רוחב, הנוגעות להבחנה בין "עיכוב ביצוע" ל"השהיית ביצוע", וכי בעקבות פסק דינו של בית המשפט קמא, עשוי לחול כרסום בצורך להגיש בקשה לעיכוב ביצוע, כאשר ישנה וודאות כי הדיון בערר ייקבע בתוך כמה ימים.

4. לאחר שעיינתי בדברים, מסקנתי היא כי דין הבקשה להידחות. מתן רשות לערור תינתן רק במקרים בהם קיימת שאלה משפטית בעלת חשיבות עקרונית, החורגת מעניינם של הצדדים להליך (רע"פ 7875/18 מישל יעקובי נ' מדינת ישראל משטרת ישראל, פסקה 10 (19.12.2018)). בית המשפט המחוזי הורה על השבת התפוסים (למעט סכום הכסף), במועדים קרובים על פי שיקול דעתו, ובכך מתמצה העניין. הערתו של בית המשפט קמא בעקבותיה הוגשה בקשה זו, היא הערת אגב בלבד ואין בה כדי להצדיק מתן רשות ערעור. די אם אציין את המובן מאליו - צווים שיפוטניים יש לבצע, וככל שהמדינה מבקשת לעכב ביצועם, יש להגיש בקשה מתאימה.

ניתנה היום, י"ז בטבת התשע"ט (25.12.2018).

ש ו פ ט